

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	5110011008
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5110011008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 27. januára 2015 v trestnej veci obvineného D. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného Jána Cotiofana podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Potockého, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2011, sp. zn. 3 To 74/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. B. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 25. marca 2011, sp. zn. 22 T 111/2010 bol obvinený D. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistený deň niekedy v druhej polovici roka 2009 v popoludňajších hodinách po príchode na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 207 SW, ev. č. XY, farby striebornej metalízy na benzínové čerpadlo nachádzajúce sa v W. sa spýtal tam stojacej maloletej Z. T., nar. XY, vedomý si toho, že menovaná nemá 18 rokov, či si nechce užiť a keď maloletej povedal, že jej za to dá peniaze, Z. T. nastúpila do vozidla na predné sedadlo spolujazdca, potom ju odviezol na doposiaľ nestotožnené miesto nachádzajúce sa pri garážach v okolí Žiliny, kde po zastavení vozidla si maloletá Z. T. vyzliekla odev v hornej časti tela, ostala v podprsienke, on si stiahol nohavice aj so spodnou bielizňou ku kolenám, maloletá sa k nemu otočila a sledujúc maloletú, ktorá sa chytala za prsia, onanoval a keď skončili, dal jej za to sumu vo výške 10 eur a odviezol ju späť na K., kde z vozidla vystúpila,

- následne niekedy 1. marca 2010 v popoludňajších hodinách po príchode na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 207 SW, ev. č. XY, farby striebornej metalízy na benzínové čerpadlo nachádzajúce sa v W. sa spýtal tam stojacej maloletej Z. T., nar. XY, vedomý si toho, že menovaná nemá 18 rokov, či si nechce užiť a keď maloletej povedal, že jej za to dá peniaze, Z. T. spolu s maloletou F. C., s ktorou sa na mieste hrali, obe nastúpili na zadné sedadlá do vozidla, potom ich odviezol na doposiaľ nestotožnené

miesto nachádzajúce sa niekde v okolí obchodného domu A., smerom na T., kde po zastavení vozidla maloletá Z. T. z vozidla vystúpila a následne si sadla na predné sedadlo spolujazdca do vozidla, na ktorom si vyzliekla odev v hornej časti tela, ostala v podprsenke, on si stiahol nohavice aj so spodnou bielizňou ku kolenám, maloletá mu následne chytila pravou rukou jeho pohlavný úd a pohybovala rukou smerom hore a dole, D. B. ju chytil pod podprsenku za prsia, toto konanie zo zadného sedadla vozidla sledovala tam sediaci maloletá F. C., nar. XY, a keď skončili, maloletej Z. T. dal za to sumu vo výške 5 eur a potom ich obe odviezol späť na K., kde z vozidla vystúpili,

pričom podľa vyjadrenia znalkyne z odboru psychológie, konanie D. B. má negatívny vplyv na vývoj morálky u maloletej Z. T., má vplyv na vývoj promiskuitného života u maloletej, zvyšuje a upevňuje u maloletej promiskuitné správanie a predčasný záujem o sex a môže negatívne ovplyvniť i vývoj maloletej F. C..

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 211 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 34 ods. 6 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 500 € (slovom päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) dní.

Na podklade odvolania obvineného D. B. Krajský súd v Žiline uznesením z 27. októbra 2010, sp. zn. 3 To 74/2011 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného D. B. zamietol.

Obvinený D. B. písomným podaním z 18. decembra 2012 (doručeným súdu prvého stupňa (nečitateľná pečiatka), podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Potockého proti citovanému rozsudku krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanoveniach § 2 ods. 10 Tr. por. a § 10 ods. 12 Tr. por. (myslené zrejme § 2 ods. 12 Tr. por.), citované uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že v napadnutom rozsudku okresný súd upravil skutkovú vetu podanej obžaloby nezrozumiteľným spôsobom, ktorý znemožnil jeho právo na obhajobu a vykonané dôkazy hodnotil zo svojho uhla pohľadu s tým, že spáchanie prečinu mu nimi nebolo preukázané.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že súdy oboch stupňov jeho konanie nesprávne právne posúdili a spod podanej obžaloby mal byť podľa § 285 písm. a/, písm. c/ Tr. por. oslobodený.

Najvyšší súd opakovane (pripismi z 28. novembra 2013 a 12. marca 2014) vec vrátil okresnému súdu na odstránenie vytknutých nedostatkov a vec bola dovolaciemu súdu na rozhodnutie opätovne predložená 05. mája 2014.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Žilina.

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení uviedol, že u obvineného bolo právo na obhajobu zachované, pretože obvinený mal dostatok času a možností, aby sa vyjadril ku všetkým vo veci vykonaným dôkazom či už sám alebo prostredníctvom obhajcu, ktorého si zvolil už v prípravnom konaní. Z časového hľadiska mohol reagovať na záverečnú reč prokurátorky, čo v podanom dovolaní aj vykonal.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. poukázal na skutočnosť, že uvedený dovolací dôvod neslúži na revíziu skutkových zistení ustálených vo veci konajúcimi súdmi ani na preskúmanie vykonaného dokazovania ako i to, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Podľa jeho názoru ustálené skutkové zistenia poskytujú dostatočný podklad pre vyslovenie záveru, že obvinený D. B. svojim konaním naplnil zákonné znaky prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného D. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnené neboli a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplýva, že v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, bol obvinený zastúpený zvoleným obhajcom, ktorý bol prítomný pri vykonávaní všetkých dôkazov významných pre posúdenie viny obvineného, pred podaním obžaloby bol obvinený včas upovedomený o zmene právnej kvalifikácie tak, že jeho konanie sa bude ďalej právne posudzovať ako prečin, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Po prednese záverečnej reči prokurátora, obvinený ani jeho obhajca, nepožiadali o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu ďalšej prípravy svojej obhajoby s poukazom na záverečnú reč prokurátora. Z obsahu spisu však vyplýva tiež to, že aj bez návrhu obvineného alebo jeho obhajcu, bolo hlavné pojednávanie z dôvodu vyhlásenia rozsudku odročené o tri dni a teda obvinený mal dostatok času prispôbiť obhajobu záverečnej reči prokurátorky, čo však nespravil. Svoje námietky v tomto smere uplatnil až v písomne vyhotovenom a podanom odvolaní voči napadnutému rozsudku a s týmito sa odvolací súd pri svojom rozhodovaní zaoberal a v odôvodnení dovolaním napadnutého uznesenia aj dostatočným spôsobom vysporiadal.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu (napr. neúplnosť skutkových zistení, nesprávne hodnotenie dôkazov a pod.).

Dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolaťel, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, v podstate vyjadril svoj nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov ako aj s tým, že nebol spod podanej obžaloby oslobodený.

Najvyšší súd k týmto námietkam uvádza, že postup súdov obidvoch stupňov pri právnom posúdení zisteného skutku ako prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol zákonný a správny, pretože obvinený svojim konaním úmyselne vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému životu a všetky zákonné znaky tohto prečinu ustálená skutková veta obsahuje.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o podanom dovolaní tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.